

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 8-14 martie 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 11 martie, ora 12.00

Calea Crucii

vineri, 13 martie, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

în fiecare sâmbătă din Postul Mare,
după slujba Vecerniei

PARASTAS

ora 17.30

Ieșind cu o altă femeie

Soția mea mi-a recomandat să ies cu o altă femeie.

După câțiva ani de căsătorie, am descoperit o nouă manieră de a menține vie scânteia dragostei. De puțin timp în urmă începusem să ies cu o altă femeie, în realitate fusese ideea soției mele.

- *Tu știi că o iubești!* - îmi zise într-o zi, luându-mă prin surprindere. *Viața este foarte scurtă, dedică-i timp.*

- *Dar eu te iubesc pe tine*, am protestat.

- *Știu, dar o iubești și pe Ea, de asemenea.*

Cealaltă femeie pe care soția mea dorea să o vizitez era Mama mea, văduvă de niște ani, dar serviciul și copiii mei făceau ca să o vizitez numai ocazional.

În seara asta am chemat-o să o invit la cină și la film.

- *Ce s-a întâmplat? Ești bine?* m-a întrebat.

Mama mea este tipul de femeie pe care, o chemare seara târziu, noaptea, sau o invitație surpriză este un indiciu de veste rea.

- *Am crezut că ar fi plăcut să petrec ceva timp cu Tine*, am răspuns, *amândoi, singuri...ce părere ai?*

Reflectând un moment la asta, zise:

- *Mi-ar place foarte mult...*

Vinerea asta, în timp ce conduceam, după serviciu, să o iau, mă simțeam nervos, nervozitatea care precede o întâlnire... Și, pentru Dumnezeu!, când am ajuns la casa ei, am văzut că și Ea era foarte emoționată! Mă aștepta în poartă, îmbrăcată în vechiul ei palton, își încrețise părul și îmbrăcase o rochie cu care

sărbătorise ultima aniversare de nuntă, fața ei râdea și iradia lumina ca un înger.

- *Le-am spus prietenelor mele ca o să ies cu fiul meu și au fost foarte emoționate* - îmi povesti urcând în mașină. Am fost la un restaurant nu foarte elegant, dar foarte primitiv. Mama mea se sprijini de brațul meu ca și cum era „Prima Doamnă a Țării”.

Când ne-am așezat a trebuit să-i citesc meniul. Ochii ei vedeau numai figurile mari. Pe la mijlocul intrărilor, mi-am ridicat privirea spre ea, Mama mea, așezată pe partea cealaltă a mesei, doar mă privea. Un surâs nostalgic se vedea pe buzele ei.

- *Când erai micuț, eu eram cea care îți citea meniul. Ți amintești?*

- *Atunci, e momentul să te relaxezi și să-mi permiți să-ți înapoiez favoarea, am răspuns.*

În timpul cinei am avut o conversație agreabilă, nimic extraordinar, doar ne-am pus la zi unul cu viața celuilalt. Am vorbit atâta, că am pierdut filmul.

- *Voi ieși cu tine altădată, dar numai dacă mă lași să te invit eu,* spuse mama mea.

Când am dus-o acasă îmi părea rău că ne despărțeam, am sărutat-o, am îmbrățișat-o și i-am spus cât o iubesc.

- *Cum a fost întâlnirea?* a vrut să știe soția mea când m-am întors în noaptea aceea.

- *Foarte plăcută, îți mulțumesc,* am privit-o recunoscător spunându-i, mult mai mult decât mi-am imaginat. Câteva zile mai târziu Mama mea muri de un infarct, totul a fost atât de rapid, că nu am putut face nimic.

După puțin timp am primit un plic de la restaurantul unde cinasem cu Mama. Conținea o notă care spunea: cina este plătită anticipat, eram aproape sigură că nu voi putea fi aici, oricum am plătit pentru tine și soția ta..., niciodată nu vei putea înțelege ce a însemnat noaptea aceea pentru mine... **TE IUBESC!** Mama ta.

În acest moment am înțeles importanța de a spune la timp **TE IUBESC** și să le dăm ființelor noastre dragi spațiul pe care îl merita.

Nimic în viața nu este mai important decât Dumnezeu și Familia ta, dă-le timp pentru că ei nu pot aștepta.

Dacă Mama ta trăiește... distrează-o !

Dacă nu... amintește-ți-o !

Și amintește-ți mereu!

Dumnezeu iartă, dar Timpul nu iartă niciodată.